

Dagningen

En budbärare om Kristi närvaro

The Dagningen Magazine

Augusti 2025

Innehållsförteckning

HUVUDARTIKEL	2
HUR GUD BESVARAR BÖN	2
BIBELSTUDIER	17
GUDS BYGGNAD	17
DEN HELIGE ANDES TEMPEL.....	21
INTE LÄNGRE FRÄMLINGAR	24
OFFER AV LOVPRISNING	28
LEVANDE STENAR	31
KRISTET LIV OCH LÄRA.....	34
GULD PRÖVAT I ELDEN	34

Följ med i din bibel!

Huvudartikel

Del 1 av 2

Hur Gud besvarar bön

***"Jag vill därför att männen överallt skall be och lyfta upp heliga händer, utan vrede och tvivel."
1 Timoteusbrevet 2:8***

Hur kan vi vara säkra på att Gud kommer att besvara våra böner? Det räcker inte med att vi bekräftar vår tro på bönen. Tusentals föräldrar har t.ex. trott på bönen och bett Gud att skydda deras barn på slagfältet, bara för att få ett meddelande om att de dödats eller skadats svårt. Att bejaka vår tro på bönen förklarar inte heller varför en hel nation, när den ber om fred, ofta hamnar i en virvel av krig.

Å andra sidan finns det tusentals människor som är ivriga att vittna om att Gud har besvarat deras böner om att deras barn skall vara i säkerhet. Andra kommer att vittna om det underbara sätt på vilket Gud har gett dem speciella välsignelser som de har bett om i bön. Enbart på grundval av erfarenhet kan det därför tyckas att Gud besvarar vissa människors böner, men inte besvarar andras böner.

Detta stämmer dock inte överens med vad Skriften säger om Gud. Bibeln säger att han "inte visar någon partiskhet". (Apostlagärningarna 10:34). Det måste alltså finnas någon god anledning till att Gud besvarar vissa böner och inte andra. Om vi kan hitta det skälet kan det hjälpa till att återupprätta tron hos vissa vars böner till synes har förblivit obesvarade.

Bönen är en mycket viktig fas i den kristna erfarenheten. Den praktiseras också i stor utsträckning av anhängare av många andra religioner. Önskan att be är ett erkännande av vårt beroende av en högre makt och ett uttryck för en insikt om att vi behöver hjälp från någon källa utanför och visare än oss själva. Gud är utan tvekan nöjd med den uppriktiga önskan hos alla som försöker kontakta honom i bön, eftersom det åtminstone i denna utsträckning är ett erkännande av en högre suverän makt.

Den nästan universella uppmaningen att be beror på det faktum att den ursprungliga människan, Adam, skapades till Guds avbild. (Första Moseboken 1:27). Till följd av människans fall i synd och död har den gudomliga avbilden i hennes karaktär blivit mycket suddig och i många fall nästan utplånad. Men det finns fortfarande rester kvar av den, och en av dess manifestationer är lusten att be. Det kan också finnas miljontals människor som aldrig ber, men som

ofta känner att de borde göra det, och som har skuldkänslor för att de inte gör det.

Gud är nöjd med den anda av bön som finns hos hans skapade varelser. Men varför hör han vissa människors böner, medan andra människors böner uppenbarligen inte hörs? Jesus antyder svaret på denna fråga i sina iakttagelser om de böner som många på hans tid bad. De bad om att bli sedda och hörda av människor, förklarade Jesus, och trodde att Gud skulle höra dem för att de "talade så mycket". (Matteus 6:5-7). Genom detta påminns vi om att det finns riktiga och felaktiga attityder till bön, liksom riktiga och felaktiga metoder. Många som börjar be kan vara uppriktiga, men deras metod är olämplig.

Skrifterna visar att det finns rätt och fel saker att be om. Aposteln Jakob skrev: "Ni ber och får inte, därför att ni ber på fel sätt". (Jakob 4:3). Det är av yttersta vikt att ta reda på vad vi har förmånen att be Gud ge oss i form av tjänster. Vi kan inte förvänta oss att be Gud om saker som bara vår fantasi dikterar och få våra böner besvarade.

Syftet med bön

Det finns ett gudomligt syfte med bönen, och det är mycket viktigt att vi håller detta i minnet om vi ska förstå varför vissa böner inte besvaras. Gud har inte

utformat bönen som ett sätt att ta reda på hur han skall sköta sina angelägenheter här på jorden. Han förväntar sig inte att vi skall tala om för honom vad han skall göra. Han har sina egna bestämda planer och syften, och om vi skall få del av hans välsignelse är det viktigt att våra böner är i harmoni med dessa. För att använda Jakobs språkbruk, så ber vi "fel" om vi ber Gud på ett sådant sätt att vi gör våra egna önskningar kända för honom utan att söka hans vilja i vårt liv.

I Bibeln uppmärksammas vi på olika typer av böner. Den främsta bland dessa är tacksägelseböner. (Psaltaren 92:1). Gud är utan tvekan nöjd när hans skapade varelser erkänner honom som källan till deras välsignelser och därför lyfter upp sina hjärtan och röster till honom i tacksägelse.

Det finns böner av tillbedjan, som ger erkännande åt de härliga egenskaperna hos Skaparens karaktär - hans visdom, hans rättvisa, hans kärlek och hans makt. Önskan att förhålla sig till Gud och visa vår tillbedjan för hans karaktär bör vara motivet för mycket av vår bön. - Psalm 29:1,2

Böner om Guds barmhärtighet är också lämpliga. Skrifterna uppmanar alla kristna att söka gudomlig förlåtelse för sina synder genom bön. (1 Joh 1:7-9). Paulus talar om detta som att gå "frimodigt till nådens

tron", för att där få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i alla nödsituationer. - Hebreerbrevet 4:16

Sedan finns det naturligtvis de böner som är en begäran om vissa välsignelser eller tjänster från Herren. Det är dessa som vi särskilt ägnar oss åt just nu. En del ber om hälsa, antingen för sig själva eller för andra. En del ber om rikedom. En del ber om beskydd under en resa. Miljontals ber om fred. Det har ofta hänt att medborgare i länder som ligger i krig med varandra ber om att deras respektive arméer skall segra. Vi utgår från att alla som vänder sig till Gud i bön är uppriktiga, och naturligtvis ber de honom om det som för dem framstår som viktigast just då. Men ger Bibeln oss rätt att tro att alla dessa böner skall besvaras i enlighet med de önskemål som framförts?

Det kan hända att Gud besvarar en förälders bön om att hans barn skall vara säkert på slagfältet. Det kan också vara så att böner om fred i en nation blir besvarade. Om och när sådana böner besvaras, betyder det helt enkelt att det var i enlighet med den gudomliga viljan att göra så. Gud har en fast plan, och i enlighet med den har han människosläktet i åtanke. Den planen gjordes inte för att tillfredsställa hans mänskliga varelsers nycker och önskningar, och inte heller kommer några böner att ändra hans planer.

"Bön förändrar saker och ting", sägs det, men det förändrar inte Guds planer. Gud vänder sig inte till oss eller till nationerna för att få veta vilka förändringar han bör göra för att skapa bättre förhållanden för oss eller för världen i allmänhet. Hur lite förtroende skulle vi inte ha för en Gud vars åsikter skulle kunna påverkas eller planer ändras bara genom människors vältalighet eller övertalningsförmåga i deras böner!

"Din vilja ske"

I sina böner bör Guds folk ha den högsta önskan i sinne och hjärta att hans vilja skall ske i alla deras upplevelser. Vi har ett enastående exempel på detta i Jesu fall. I Getsemane trädgård, när Mästaren stod inför arrestering och död, "kom ångest och förfäran över honom, och han sade till dem [sina lärjungar]: Mitt hjärta är redo att brista av sorg. ... Han gick en liten bit vidare, föll på sitt ansikte i bön och sade: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå mig förbi. Men icke såsom jag vill, utan såsom du vill." - Matteus 26:38,39

Det var Guds vilja att Jesus skulle lida förnedring och död som människornas Frälsare och Återlösare. Detta viktiga inslag i den gudomliga ordningen hade förutsagts av de heliga profeterna i Gamla testamentet. Jesus ville över allt annat få sin Faders vilja uppfylld, oavsett vad det innebar för honom. Han

Augusti 2025

bekräftade detta senare, när han var på väg att bli arresterad. Petrus drog sitt svärd för att skydda sin Mästare, som sade till honom: "Lägg tillbaka ditt svärd i slidan; den bågare som min Fader har givit mig, skall jag inte dricka den?" - Johannes 18:10,11

Jesu efterföljare har förmånen att få lida och dö tillsammans med honom. Paulus talade om att vara "korsfäst med Kristus", och han skrev också: "Åt er är det givet i Kristi namn, inte bara att tro på honom, utan också att lida för hans skull." (Galaterbrevet 2:20; Filipperbrevet 1:29). Vi är kallade att gå i Jesu fotspår, så vi vet att det inte är Guds vilja att skona oss från alla svårigheter. Precis som för Jesus bör vår främsta angelägenhet därför vara att Herrens vilja sker i våra dödliga kroppar. Herrens vilja kan vara att vi under en tid åtnjuter vissa jordiska välsignelser. Våra böner bör dock inte vara inriktade på dessa, utan på att hans vilja skall ske i varje erfarenhet av livet.

Jesus utvecklade denna punkt när han sade till sina lärjungar att så länge de var kvar i honom och hans ord var kvar i dem, kunde de i bön be om vad de än önskade, och det skulle bli beviljat dem. (Johannes 15:7). Detta kan verka som en försäkran om att vi har privilegiet att be Gud om vad som helst som vi råkar tänka på och önska oss, men så är det inte.

Lägg märke till det villkor som Mästaren knyter till detta uttalande: "Om ni förblir i mig, så förblir mina ord i er." Att förbli i Kristus innebär att vara en lem i hans kropp, eftersom han är vårt huvud. (Kolosserbrevet 1:18). Detta innebär att hans tankar blir våra tankar och hans planer våra planer. Om vår vilja på detta sätt helt och hållet har överlämnats till Gud genom Kristus, har vi ingen egen vilja, och därför kommer våra böner inte att vara önskemål om vad vi vill ha, utan bara om sådant som är i harmoni med vårt huvuds vilja. Genom att på detta sätt be i harmoni med Herrens vilja, kan vi vara säkra på att få gynnsamma svar.

Detta är i harmoni med ett annat uttalande som Jesus gjorde till sina lärjungar, där han informerar oss om att den himmelske Fadern kommer att ha nöjet att ge "den helige Ande åt dem som ber honom". (Lukas 11:13). Att vara uppfylld av Guds Ande innebär att hans tankar dominerar vårt tänkande och att våra liv anpassas till dessa tankar. Då kommer vi inte att be Gud om andra välsignelser än dem han har lovat att ge, och då kommer det aldrig att råda någon tvekan om att våra böner blir besvarade.

"Ditt rike kommer"

I Lukas 11:1 står det om lärjungarnas begäran: "Herre, lär oss att be." Som svar på detta gav Jesus

Augusti 2025

dem det som nu är välkänt som "Herrens bön". I denna modellbön får vi en vägledning till vad vi kan be om.

En viktig del av denna korta beskrivning av bönen är den rätta metoden att närma sig Gud: "Fader vår, du som är i himlen, helgat varde ditt namn." (vers 2). I Bibeln kallas Adam för "Guds son". (Lukas 3:23,38). Men när han syndade förlorade han sitt sonskap, blev främmande för Gud och dömdes till döden. Adams barn, hela människosläktet, är likaså skilda från Gud och kan därför inte tilltala honom som "vår Fader i himlen". Detta är ett privilegium som endast tillkommer dem som har ångrat sina synder, accepterat Jesus som sin personlige Frälsare och ägnat sitt liv åt Gud i full hängivelse, eller invigning, för att göra hans vilja. Sådana personer framställs som att de har tagit emot Guds sonskapsande och därmed har blivit hans barn. - Romarbrevet 8:15; Galaterbrevet 4:6

Som Guds barn kommer dessa att framför allt önska att hedra sin Faders namn. I ord och handling kommer deras inställning därför alltid att vara: "Helgat varde ditt namn." Att på rätt sätt helga vår himmelske Faders namn innebär att när vi vänder oss till honom i bön, skall vi göra det på det sätt som Jesus har beskrivit för oss i Skriften. Han förklarade

att våra böner skulle framföras i hans namn. -
Johannes 15:16

Det finns en anledning till detta. Som medlemmar av den rättvist dömda rasen har vi ingen ställning vid den gudomliga tronen annat än genom Jesus, vår advokat. (1 Johannesbrevet 2:1). I hans namn och genom förtjänsten av hans utgjutna blod har vi privilegiet att "frimodigt" gå till nådens tron för att söka förlåtelse och alla de andra välsignelser som vår kärleksfulle himmelske Fader har lovat att ge. (Hebreerbrevet 4:16). Om vi helgar hans namn på rätt sätt kommer vi aldrig att våga närma oss honom annat än genom Jesus.

När vi följer exemplet i Herrens bön kommer våra förfrågningar inte så mycket att vara för vår egen skull som de kommer att vara för andras välsignelse. Detta framgår av den inledande framställningen: "Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himlen så ock på jorden." (Matteus 6:10; Lukas 11:2). Svaret på denna begäran kommer att vara ett svar på mycket som människor har bett om genom århundradena. Detta svar kommer att tillfredsställa alla människors legitima önskningar. Det kommer att innebära fred, hälsa och evigt liv för alla som rättar sig efter de rättfärdiga lagarna i Herrens rike.

De välsignelser som människosläktet längtar efter och som miljoner människor ber om, har Gud förutsett

och sett till att de kommer genom det rike som han har utlovat genom alla sina profeter. I dessa löften finner vi många detaljer om de välsignelser som det kommer att garantera folket, inklusive återställandet till livet av dem som har dött. Gud har inte varit likgiltig inför folkets lidande, och han har inte heller slagit dövörat till för deras rop på hjälp. Hans svar på deras böner, när det i sinom tid kommer, kommer att vara långt bortom allt som de någonsin har vågat hoppas på.

Ta fallet med föräldrar som ber för sina barns säkerhet på slagfältet. Föräldrarna älskar sitt barn, och ingenting kan betyda mer för dem än att barnet kommer hem till familjen i säkerhet. Men om barnet inte återvänder kan deras första tanke vara att Gud inte bryr sig, att han inte har något medlidande. Hur annorlunda skulle inte föräldrarna känna sig om de kunde tro att Gud har ordnat en hemkomst som är mycket mer tillfredsställande än vad de någonsin tänkte på när de bad!

Hur lite vet inte en förälder ibland om de umbäranden och det lidande som deras barn kan besparas genom att somna in i döden. När allt kommer omkring är både föräldern och barnet medlemmar av en döende ras, och skillnaden mellan att dö på slagfältet och att dö senare av ålderdom är bara en kortvarig skillnad när jämförs

med evighetens oändliga sträcka. Det är ur denna synvinkel som vi måste lära oss att se på ämnet bön och det sätt på vilket Gud besvarar våra böner.

Själva det faktum att vi ber till Gud är ett erkännande av vår tro på att hans visdom, makt och kärlek vida överträffar vår egen. Ändå glömmer vi ofta detta och känner att han inte har hedrat våra böner därför att han inte har besvarat dem på det sätt som vi skulle ha gjort genom att använda våra egna minimala förmågor. Längden på vårt fördömda liv är mycket kort. Vi bedömer prestationer efter huruvida de når mognad eller inte inom denna korta tid som vi har kunskap om. Men vi bör inte bedöma Guds verk utifrån denna synvinkel.

Skrifterna talar om Gud som "från evighet till evighet". (Psaltaren 41:13; 90:2). Han är inte tvungen att fullborda någon särskild fas i sin plan under vår korta livstid, inte ens om det har att göra med våra individuella förfrågningar. Om vi idag bad Gud om några speciella välsignelser som skulle vara i linje med hans vilja, och svaret inte kom förrän i morgon, eller till och med i övermorgon, skulle vi inte förlora tron på honom utan glädja oss när svaret kom. Gud har också sina "morgondagar". Hans dagar mäts inte i timmar, utan i tidsåldrar, och i hans tidsålder "i morgon", den tusenåriga perioden i Kristi rike, kommer alla de välsignelser som världen med rätta har längtat efter, och som miljoner människor har bett

Augusti 2025

Gud om, att överflödigt skänkas till mänskligheten. Som ett erkännande av detta kommer folket då att svara: "Detta är vår Gud, vi har väntat på honom, ... vi kommer att glädjas och jubla över hans frälsning." - Jesaja 25:9

"Såsom det är i himlen"

Vi har redan lärt oss att Gud inte kommer att besvara någon bön som inte är i harmoni med hans vilja. I Herrens bön framgår denna princip tydligt. I bönen ber Gud om välsignelser för människorna på jorden - inte några förment goda ting som de kanske längtar efter, utan saker som är i harmoni med den gudomliga viljan: "Din vilja ske på jorden såsom i himmelen." - Matteus 6:10

Vilken stor frihet han har gett oss när det gäller saker som är i harmoni med hans vilja. Guds vilja sker i himlen, och det är hans avsikt att den skall ske på jorden i samma utsträckning. Vi känner naturligtvis inte till alla de sätt på vilka Guds vilja sker i himlen, men vi kan vara tämligen säkra på att de onda ting som nu finns på jorden inte plågar livet för dem som befinner sig i den andevärld som vi kallar himlen.

Krig är ett av de stora onda ting som inte är i harmoni med den gudomliga viljan. Vi bör därför be

om fred. (Psaltaren 122:6; Nahum 1:15). Vi kan faktiskt inte be om att Guds vilja skall ske på jorden såsom i himlen utan att be om fred. Våra böner om fred bör vara i linje med Guds plan att upprätta fred, och det är hans plan för riket. (Hesekiel 37:21-28). Han har lovat att upprätta ett kungarike, att upprätta en regering. Jesus kommer att vara kung i den regeringen. "Hans regering skall vila på hans axel", skrev Jesaja, och "hans regerings och frids tillväxt skall aldrig ta slut." - Jesaja 9:6,7

Utan tvekan ser Gud med sympati på mänsklighetens längtan efter att avskaffa krig. När den internationella spänningen är på topp och ett krig verkar oundvikligt, känner sig fromma människor på båda sidor tvungna att be om fred. De meningsskiljaktigheter som hotar att utlösa krig kan lösas eller inte, men vi vet att det i slutändan kommer att bli en universell och varaktig fred. Det kommer inte att ske för att nationerna till sist hittar en fungerande fredsformel, utan för att "Fredsfursten" tar över styret av jorden. (Jesaja 9:6). Då kommer bönen "Låt ditt rike komma" att besvaras.

Kristi regering symboliseras i skrifterna som "HERRENS berg". I Mika 4:1-4 läser vi att den tid skall komma då folket säger: "Låt oss gå upp till HERRENS berg och till Jakobs Guds hus, så skall han lära oss om sina vägar och vi skall vandra på hans stigar; ty lagen skall utgå från Sion och HERRENS ord från Augusti 2025

Jerusalem. Och han skall döma bland många folk och tillrättavisa starka nationer långt borta, och de skall slå sina svärd till plogbillar och sina spjut till beskärningshakar: nation skall inte lyfta svärd mot nation, och de skall inte lära sig krig längre. Utan de skola sitta var och en under sin vinstock och under sitt fikonträd, och ingen skall göra dem förskräckta, ty härskarornas HERRES mun har talat det."

Vilket underbart program för nedrustning! Det är Guds program, och när vi ber om fred och om att nationerna skall nedrusta, låt oss då göra det med förvissningen om att Gud kommer att höra oss och att han kommer att besvara våra böner i harmoni med sin vilja, som kommer att ske genom hans rike. "Han får krig att upphöra", profeterade David. - Psaltaren 46:9

Del 2 i vår betraktelse av detta viktiga ämne kommer i nästa månads nummer av tidningen Dagningen. I den delen kommer vi att undersöka andra delar av Herrens bön i detalj. Vi kommer också att titta på ytterligare aspekter av Guds kommande rike på jorden som, enligt Skriften, kommer att välsigna alla människor och ge svar på miljontals hjärtliga böner som har uttalats genom århundradena.

Bibelstudier

Lektion för den 3 augusti

Guds byggnad

***Nyckelvers: "Ty någon annan grund kan ingen
lägga än den som är lagd, nämligen Jesus
Kristus."***

1 Korintierbrevet 3:11

***Utvalda bibelställen:
1 Korintierbrevet 3:9-17***

Oavsett hur vacker och strukturellt sund en byggnad kan vara, kommer den inte att hålla om den inte vilar på en lämplig grund. Sprickor kommer snart att uppstå, golv och väggar kommer att bli skeva, taket kommer att hänga, delar kommer att börja falla och det en gång så ståtliga monumentet över människans hantverk blir oanvändbart, en övergiven skamfläck som bara lämpar sig för förstörelse. Hur viktigt är det inte med en solid, orubblig grund, en grund som är jämn och fyrkantig, tillräcklig för att bära det som byggs på den genom många generationer. Just en sådan säker och evig grund har lagts för oss, på vilken vi kan bygga vår struktur av tro på Gud och

hans löften. Som aposteln Paulus berättar för oss i vår nyckelvers är denna grund Jesus Kristus.

Aposteln utvidgade denna bild och skrev: "Ni är Guds byggnad", och betonade att var och en av Herrens invigda barn på denna Kristi solida grund bygger upp en karaktärsstruktur som är acceptabel för Gud. - 1 Korintierbrevet 3:9

Betydelsen av denna illustration uttrycks med andra ord av aposteln Paulus när han skriver: "Om någon är i Kristus, då är han en ny skapelse." (2 Korintierbrevet 5:17). Hur kommer vi in i Kristus? För det första måste vi känna till honom och hans grundläggande roll i Guds frälsningsplan. Vi måste inse att Jesus, som ett uttryck för sin himmelske Faders kärlek och sin egen kärlek, gav sitt liv som en lösen, en ersättning för Adams förverkade liv och det släkte som dömdes genom honom. (Romarbrevet 5:18,19; 1 Timoteusbrevet 2:5,6). Detta innebär att vi erkänner Jesus som vår Förlossare, den grund som lagts för vår frälsning.

Att verkligen förstå vad Kristus har gjort för oss och att tro på det av hela vårt hjärta leder till en enorm förändring av våra liv. Aposteln förklarar: "Kristi kärlek tvingar oss, emedan vi sålunda döma, att om en dog för alla, då voro alla döda: Och han dog för alla, för att de som leva icke skola leva för sig själva,

utan för honom som dog för dem och uppstod." - 2 Korintierbrevet 5:14,15

I samband med vår lektion liknar Paulus detta arbete vid att bygga på Kristi grund med "guld, silver och ädelstenar", som representerar de värdefulla sanningarna och dyrbara löften i hans Ord. (1 Korintierbrevet 3:12). "Vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, ... för att vi skall vandra i dem." - Efesierbrevet 2:10

En av de viktigaste förutsättningarna för kristen tillväxt är tron på Guds osynliga ting. Församlingen i Korint, som Paulus skrev till, hade problem med detta. Han sa att de var köttsliga - det vill säga jordiska eller mänskliga i sina synsätt. Som ett resultat av detta gav de alltför stor betydelse åt synliga mänskliga ledare. - 1 Korintierbrevet 3:1-4

Här påpekas vikten av hur vi bygger vidare på den grund som lagts. Aposteln antyder att vissa byggde med "trä, hö och stubb" efter mänskliga linjer och uttryckte köttets ande - något som inte skulle stå emot Guds dom. (verserna 12-15). Paulus visste att den kristnes byggnadsarbete måste grundas på ett erkännande av Kristi och Guds osynliga ledarskap. "Vem är då Paulus och vem är Apollos, om inte de tjänare som ni trodde på? Jag har planterat, Apollos

vattnade, men Gud gav tillväxten." - 1
Korintierbrevet 3:5,6

Den Helige Andes tempel

Nyckelvers: "Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den Helige Ande som är i er, som ni har av Gud, och att ni inte är era egna?"

1 Korinthisarna 6:19

**Utvalda bibelställen:
1 Korintierbrevet 6:12-20**

De verser som citeras i dagens lektion handlar om omoral som aposteln Paulus fick veta förekom i församlingen i Korinth. "Ert förhållande är inte gott", skrev han. (1 Korintierbrevet 5:6). De var uppenbarligen stolta över sin falska känsla av broderlig kärlek, vilket fick dem att tolerera ett sådant tillstånd.

När det gällde en förövre som Paulus uppmärksammade dem på, gav han order om att församlingen skulle utesluta den personen ur deras gemenskap. Paulus talade om denna åtgärd som att rensa ut "surdeg" från deras mitt. (verserna 2-7). I Bibeln används surdeg som en symbol för synd i en eller annan form.

Att det skulle förekomma omoral i en församling av Herrens folk kan tyckas märkligt, men det är det inte när vi tar hänsyn till de tidigare vanorna hos några i Korint som hade tagit emot Kristus och anslutit sig till hans folk. Den allmänna befolkningen i Korint dyrkade hedniska gudar. Bland dessa var de grekiska och romerska kärleksgudinnorna Afrodite och Venus mycket dyrkade. Eftersom omoral troligen hade varit en del av deras tidigare dyrkan, skulle den till en början inte ha betraktats av vissa i församlingen i Korint med samma grad av förakt som den borde ha gjort. Men en sådan tolerans var helt i strid med Guds vilja, och Paulus vidtog drastiska åtgärder för att rätta till missförhållandena.

Ändå tog Paulus ställning mot det orättfärdiga i kärlek. Han avslöjar detta i sitt andra brev till församlingen i Korint. (2 Korintierbrevet 2:1-11). Paulus planerade att besöka dessa bröder, och han ville inte att något skulle förstöra glädjen vid detta tillfälle. Han berömde församlingen för att de hade vidtagit de åtgärder mot den felande som han hade uppmanat dem till. Han tänkte också på det faktum att den här personen hade lärt sig sin läxa. För att inte överbelasta honom med sorg föreslog Paulus nu att församlingen skulle förlåta honom och återinföra honom i deras gemenskap. Om församlingen gjorde detta, förklarade Paulus, skulle han glädja sig med

dem över det. Vi ser alltså inte bara att Paulus ville att felet skulle rättas till, utan också att den som gjort fel skulle förlåtas och få upprättelse.

I vår nyckelvers står det att kroppen är "den Helige Andes tempel" som finns inom oss. Templen var välkända för de gamla, både judar och hedningar. I Israel var deras tempel, symboliskt sett, mötesplatsen mellan Gud och hans folk. Det betraktades av de fromma i Israel som en helig, helig plats, och de trogna bland dem strävade efter att hålla det på det sättet. Men under onda kungars styre blev templet besudlat genom att avgudadyrkan upprättades inom dess väggar.

I Nya testamentet används tempelsymboliken på två sätt. Det första finns i dagens lektion, där Paulus hänvisar till varje troendes köttsliga kropp som ett "tempel", Guds boning genom hans Helige Ande, som vi måste hålla ren och obefläckad. Den andra bilden av templet presenteras av aposteln Petrus. Han skrev: "Också ni, som livliga [levande] stenar, byggs upp till ett andligt hus". (1 Petrusbrevet 2:5). Här talas det om varje invigd troende, inte som ett tempel, utan som en sten som förbereds för att bli en del av ett andligt "hus" eller "tempel" i Guds rike. - Hebreerbrevet 3:6; Efesierbrevet 2:19-22; Matteusevangeliet 6:10

Inte längre främlingar

**Nyckelvers: "Men nu är ni inte längre främlingar och utlänningar utan medborgare bland de heliga och tillhör Guds husfolk."
Efesierbrevet 2:19**

**Utvalda bibelställen:
Efesierbrevet 2:11-19**

En av de vackra följder som drabbar dem som av hjärtat tar emot den frälsning som Jesu blod ger i form av ett lösenoffer är att de, när de ger sig själva i oreserverad helgelse, träder in i ett särskilt förbundsförhållande med Gud. Detta arrangemang innebär en ny status för dem som sålunda inträder, en status där de inte längre är främmande för Gud utan betraktas som hans söner. (Romarbrevet 8:14-16; 1 Johannesbrevet 3:1,2). I harmoni med detta säger Paulus på andra ställen: "Om någon är i Kristus, då är han en ny skapad varelse; det gamla är förgånget, se, allt har blivit nytt." - 2 Korintierbrevet 5:17

I Efesierbrevet 2:8-10 säger aposteln att det endast är genom tro och Guds nåd som vi kan uppnå

denna nya ställning som söner. Det finns inget vi kan göra för att uppnå det. Han säger: "Vi är hans verk". Men när vi väl har uppnått detta tillstånd har vi förmågan att genom Kristus Jesus utföra gärningar som är godtagbara för Gud. Detta är en skenbar paradox. Å ena sidan kunde vi inte göra några gärningar för att uppnå denna nya relation, men när vi väl har ingått ett sonskapsförbund med Gud kan vi, ja vi måste, göra godtagbara gärningar för honom. Aposteln Jakob säger: "Om tron inte har gärningar, är den död." - Jakob 2:17

Våra gärningar som Guds barn är framför allt en utveckling och yttre manifestation av den karaktärsfruktan som grundlades i Kristus, vårt huvud. (Johannes 15:8; Galaterbrevet 5:22,23). Godtagbara gärningar innefattar också uppoffring och tjänst för Herren, hans sanning och våra medbröder i Kristus. - Romarbrevet 12:1; Efesierbrevet 4:14,15; Galaterbrevet 5:13

I vår lektion säger Paulus att de troende hedningarna hade varit "utlänningar från Israels folk och främlingar från löftenas förbund, utan hopp och utan Gud". (Efesierbrevet 2:12). Men nu var tiden inne för Kristi blod att verka för alla som hade ett hörande öra och ett troende hjärta, vare sig de var judar eller hedningar. Alla hade möjlighet att göra anspråk på sin nya status genom det medel som tillhandahölls, Kristus Jesus.

För de troende judarna, som hade levt under "budens lag" i många århundraden, innebar detta att de skulle lämna denna ordning och gå in i Kristus. (vers 15). Det hade blivit grundligt bevisat att endast en fullkomlig människa kunde hålla dessa tidigare förordningar och därmed skörda de jordiska löften som var knutna till dem. Endast Jesus, som var syndfri, kunde göra detta. Han offrade emellertid dessa jordiska privilegier för att ge mänskligheten, både judar och hedningar, en utväg ur syndens och dödens slaveri. Genom Jesus har alltså "vi båda [judar och hedningar] genom en enda Ande tillträde till Fadern". - vers 18

I vår nyckelvers säger Paulus att alla som har kommit in i denna nya relation, oavsett deras tidigare status, nu är en del av en grupp, "Guds hushåll". Detta symboliska "hus" har som sin grund "apostlarna och profeterna, med Jesus Kristus själv som den främsta hörnstenen". (vers 20). När byggnadsarbetet är färdigt och varje medlem - varje sten - har formats och satts på plats, kommer det inte bara att vara en byggnad utan ett "heligt tempel", en "Guds boning". (verserna 21,22). Det är från detta tempel, som ligger i det symboliska nya Jerusalem, som välsignelserna kommer att strömma till alla jordens familjer i det

messianska riket. - Uppenbarelseboken 21:1-7,22-24

Offer av lovprisning

Nyckelvers: "Låt oss därför genom honom ständigt frambära lovsångens offer till Gud, det vill säga våra läppars frukt som tackar hans namn."

Hebreerbrevet 13:15

**Utvalda bibelställen:
Hebreerbrevet 13:12-21**

I dagens lektion talar aposteln Paulus om både Jesu uppoffring och tjänst och om hans efterföljare, kyrkan. När han gör detta återknyter aposteln till Israels tabernakels tjänst och offergåvor, som beskrivs i böckerna 2 Mosebok och 3 Mosebok. Paulus säger: "Vi har ett altare, som de inte har rätt att äta av, de som tjänar tabernaklet. Kropparna av de djur, vilkas blod översteprästen för in i helgedomen för synd, bränns utanför lägret. Också Jesus led utanför porten, för att han skulle helga folket med sitt eget blod. Låt oss därför gå fram till honom utanför lägret och bära hans förebråelse." - Hebreerbrevet 13:10-13

Paulus fortsätter, som det står i vår nyckelvers, med att uppmuntra Jesu efterföljare att ständigt frambära "lovprisningens offer" till Gud. Han beskriver vidare detta offer som "våra läppars frukt som tackar hans namn" och tillägger sedan: "Att göra gott och att meddela glömmar man inte, ty med sådana offer har Gud sitt välbehag." - verserna 15,16

Dessa apostelns ord påminner oss om den rökelse som ströddes på kolen på det gyllene rökelsealtaret i tabernaklet och som gav en ljuvlig doft som trängde in i det allra heligaste och representerade Guds närvaro. (Andra Moseboken 30:1-8). Visst är lovsångens offer, våra läppar som tackar Gud, gör gott och kommunicerar med varandra, som rökelse, en ljuvlig doft för vår himmelske Fader. På ett annat ställe talar Paulus om sådana offer som "en ljuvlig doft, ett offer som är välbehagligt och behagar Gud". - Filipperbrevet 4:18

På tal om en annan aspekt av vårt ämne skrev aposteln: "Ty genom att han [Jesus] dog, dog han för synden en gång. ... På samma sätt anser också ni att ni själva är döda för synden." (Romarbrevet 6:10,11). Vi är glada att Paulus påminner oss om att vår död för synden är en räknad sak på grund av att vi fortfarande är ofullkomliga i köttet. Men på grund av att Jesu blod har tillräknats oss har vi gudomlig auktoritet att räkna vårt offer och vår tjänst som "heliga, välbehagliga för Gud". - Romarbrevet 12:1

Det är ett underbart privilegium och en stor ära som vi har blivit inbjudna till, och det är bara när vi har tron att Kristi blod gör vårt offer acceptabelt som vi kan uppskatta verkligheten av denna välsignade del som vi har i det gudomliga försoningsprogrammet. Vi kan tro som Paulus gjorde, att även om vi inte är "tillräckliga i oss själva för att tro något av oss själva, utan vår tillräcklighet kommer från Gud". (2 Korintierbrevet 3:5). Vi kan acceptera förvissningen om att våra adamiska ofullkomligheter täcks av Kristi rättfärdighets mantel, och att vi därmed är godtagbara för Gud som blivande medlemmar i Kristi enda kropp. - Jesaja 61:10; Filipperbrevet 3:9; 1 Korintierbrevet 12:12,27

Låt oss därför dagligen vara engagerade i tjänst och uppoffring gentemot Gud, hans sak för sanning och rättfärdighet, och våra medbröder i Kristus. Låt oss också vara engagerade i att förkunna "rikets evangelium" till denna världens fattiga, stönande skapelse. (Matteus 24:14). "Ty med sådana offer har Gud sitt välbehag." På så sätt kommer vårt "lovprisningsoffer" att bringa ära och härlighet till vår kärleksfulle himmelske Fader och till hans Son, Kristus Jesus, vår Herre.

Levande stenar

Nyckelvers: "Också ni, som [levande] stenar, byggs upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, för att frambära andliga offer, som är välbehagliga för Gud genom Jesus Kristus."
1 Petrusbrevet 2:5

Vald skrift:
1 Petrusbrevet 2:1-12

Att c onsideras som "Guds folk" har haft olika innebörd och gett olika resultat under mänsklighetens historia. I Gamla testamentets skrifter läser vi till exempel om nationen Israel, som utgjorde Guds folk under många århundraden, med sina omväxlande perioder av trohet och otrohet. (Andra Moseboken 6:7). I Guds kommande rike här på jorden kommer hela det återlösta människosläktet att få möjlighet att bli Guds folk. - Uppenbarelsboken 21:3-7

I dagens lektion vänder sig aposteln Petrus till Guds folk under den nuvarande tidsåldern, sedan pingsten - till dem som offrar sina jordiska ambitioner för hoppet om en himmelsk belöning i den "första uppståndelsen". (Uppenbarelsboken 20:6). Petrus förklarar att dessa byggs upp som ett "andligt hus".

De är "utvalda enligt Guds förkunskap". - 1 Petrusbrevet 2:5; 1:2

Guds folk i denna tid har det ansvar som Petrus ytterligare påpekar, nämligen "att ni skall visa lovsången till honom som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus". (1 Petrusbrevet 2:9). Vi var en gång i mörkret, skilda från Gud, men kallades till att vara hans folk. Därför är ett av våra stora privilegier att "visa upp" Guds lov genom att förkunna evangeliets glada budskap, och enligt Jesu uppmaning: "Låt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och förhärligar er Fader i himlen." - Matteus 24:14; 5:16

Som ett "heligt prästerskap" är Guds folk avskilt från världen för att tjäna. Att vara en del av detta prästerskap är resultatet av att vi kommer till Herren Jesus Kristus, lägger vårt kötts fallna tendenser åt sidan och sedan engagerar oss i offer. (1 Petrusbrevet 2:1,5). Vi är i världen, men är "inte av världen", sade Jesus. (Johannes 17:14). De som förblir trogna in i döden kommer att bli en del av det "kungliga prästerskapet" i riket, då den förhärligade kyrkan, med Jesus som dess huvud, kommer att bli rättfärdighetens instruktörer för mänsklighetens värld. - 1 Petrusbrevet 2:9

Som vi nämnde i vår nyckelvers förbereds vi genom att komma till Jesus som levande stenar, som "byggs upp till ett andligt hus". Petrus säger inte att vi ska bygga detta andliga hus, utan att vi ska "byggas upp" i det. Varje sten kommer att formas, mejslas och poleras för att passa perfekt på plats enligt Guds design. Som en del av detta andliga hus, som byggs på den solida grunden av Jesus som en lösen för alla, blir vi dyrbara i Guds ögon.

Dessutom kallas Guds folk vid den här tiden för "ett särskilt folk". (1 Petrusbrevet 2:9; Titusbrevet 2:14). Den tanke som uttrycks i ordet "särskilt" är att det är ett "folk i Guds ägo" eller ett "folk med ett syfte", vilket innebär att Gud har ett särskilt uppdrag i livet för dem.

Dessa har blivit återlösta med "Kristi dyrbara blod". (1 Petrusbrevet 1:18,19). De har helgat, eller tillägnat, sig själva helt åt Herren och har offrat sitt liv till honom, eftersom de har blivit godtagbara genom Kristus. (Romarbrevet 12:1). Deras liv är helt och hållet tillägnat Gud. De är "nu Guds folk, som inte hade fått barmhärtighet, men nu har fått barmhärtighet", så att Gud betraktar dem som sin särskilda skatt. - 1 Petrusbrevet 2:10

Guld prövat i elden

***"Jag råder dig att köpa av mig guld, som är
prövat i elden, för att du skall bli rik."
Uppenbarelseboken 3:18***

Under de nästan tvåtusen år som gått sedan Jesu död och uppståndelse har vår himmelske Fader inbjudit en särskild klass av kristna som vill vara med och välsigna den syndsjuka och döende mänskliga familjen under den framtida administrationen av Kristi härliga rike. I den här lektionens inledande skrift talar vår uppståndne Herre på ett mycket speciellt sätt om denna särskilda klass av hans trogna efterföljare, de som utvecklar en karaktär som värderas som "guld prövat i elden".

Genom Johannes Uppenbararens skrifter klargörs det faktum att efter det att dessa vår Herre Jesu efterföljare har kallats från världen, måste de också renas, förädlas och anpassas till hans egen karaktärsbild. För att hjälpa dem i denna strävan kommer han att förse dem med några mycket viktiga andliga gåvor som de kommer att behöva för att vara trogna. Vår inledningsvers fortsätter med att säga till dessa att de ska bära "vita kläder, så att ni kan vara

klädda och så att skammen över er nakenhet inte framträder; och smörj era ögon med ögonsalva, så att ni kan se."

Högt värderat

Idag är guld en av de tre högst värderade metallerna som finns, och på Bibelns tid var det den mest värdefulla. Det finns vanligtvis i små mängder, vilket gör det mycket sällsynt. Guld är den första metall som nämns i Bibeln och förknippas med namnet Pison - som betyder "ökning", en av de fyra delningarna av floden som gick ut från Edens lustgård. Floden symboliserar den mänskliga familjen, ur vilken en särskild klass skulle väljas ut, representerad av Pison, den första delen av den omnämnda floden i Eden. I skrifterna läser vi: "En flod rann ut från Edens land, vattnade trädgården och delade sig sedan i fyra grenar. Den första grenen, som kallades Pison, flöt runt hela landet Havila, där guld finns. Guld i det landet är utomordentligt rent; aromatisk harts och onyxsten finns också där." - Första Moseboken 2:10-12

Guld är högt värderat inte bara för att det är sällsynt, utan också för att det har en lång hållbarhet och skönhet. Det var ett mått på rikedom och framstående ställning i forntiden, till och med innan Abrahams namn hade ändrats. "Abram var mycket rik på boskap, på silver och på guld." (Första Augusti 2025

Moseboken 13:2). Genom tiderna, ända fram till idag, har guld varit mycket eftertraktat och till och med hamstrats, så att säga. Skrifterna förutspår emellertid en tid då denna hamstrade rikedom kommer att bli värdelös och den nuvarande världen och dess onda institutioner kommer att falla bort. Jakob skrev: "Hör nu, ni rika människor, gråt och klaga över det elände som kommer över er. Din rikedom har ruttnat och malarna har ätit upp dina kläder. Ditt guld och silver har frätts sönder. Deras korrosion kommer att vittna mot dig och äta ditt kött som eld. Du har samlat på dig rikedomar under de sista dagarna." - Jakob 5:1-3

På grund av sin färg, lyster och motståndskraft mot oxidation och missfärgning är guld särskilt användbart för tillverkning av smycken och utsmyckningar av många olika slag. "Dina kinder är vackra med rader av juveler, din hals med kedjor av guld." (Salomos sång 1:10). Eftersom guld är mer stabilt och oföränderligt än andra metaller har det använts som ett standardiserat bytes- och handelsmedel mellan nationer och människor.

Den gudomliga naturen

På grund av sin knapphet och sitt stora värde används guld i skrifterna för att illustrera Kristi bruds andliga arv på det högsta av alla livets plan - den

gudomliga naturen. (2 Petrusbrevet 1:4). Vårt utvalda skriftställe är hämtat från Herrens budskap till de sista av de sju församlingarna i Uppenbarelseboken. Detta inspirerande löfte löd: "Den som segrar skall få sitta med mig på min tron, liksom jag själv segrade och sitter med min Fader på hans tron." (Uppenbarelseboken 3:21). Trogna kristna kommer att dela den gudomliga naturen som medlemmar av "Kristus" och visas sittande på den messianska tronen i det framtida himmelska riket. Jesus lovade: "Jag ger er ett rike, såsom min Fader har gett mig ett rike." - Lukas 22:29

Kristi brud

I Gamla testamentets förebådande av framtida händelser symboliserar Rebecka, Isaks brud, Kristi brud, som består av hans trogna efterföljare. (Se Första Mosebok kapitel 24.). För att illustrera detta fick hon gåvor av guld som föreställde de underbara löftena från vår himmelske Fader som söker en brud till sin älskade Son, vår Herre Jesus. Rebecka lämnade villigt sin fars hus för att ge sig ut på en mödosam resa som markerade hennes åtagande att möta sin blivande make, Isak, som i sin tur representerade vår Herre Jesus. "När kamelerna hade druckit färdigt, tog mannen [Isaks tjänare] ett örhänge av guld, som vägde en halv shekel, och två

armband för hennes [Rebeckas] händer, som vägde tio shekel guld." - Första Moseboken 24:22

I psaltarpsalmerna finns en illustration av den framtida vigseln där Kristi brud är klädd i guld. Guldet tjänar till att illustrera hennes andliga belöning till det gudomliga livsplanet. Om detta underbara arv skrev psalmisten: "Bland dina ärevördiga kvinnor fanns kungadöttrar, och på din högra sida stod Ofirs guldklädda drottning." (Psaltaren 45:9). Drottningen skilde sig från sina följeslagare, de andra ärevördiga kvinnorna, på grund av sin lojalitet mot Herren som hon skulle gifta sig med, och för att hennes karaktär hade utrustats med sanningens och rättfärdighetens principer. I samma psalm läser vi: "Din tron, o Gud, skall bestå i evigheters evighet; en rättvisans spira skall vara ditt rikes spira. Du älskar rättfärdighet och hatar ondska; därför har Gud, din Gud, satt dig över dina följeslagare genom att smörja dig med glädjens olja." - vers 6,7

Hänvisningen till Ofir identifierar en plats som är känd som en källa till mycket guld av allra högsta kvalitet. Psalmisten fortsätter: "Kungadottern är helt strålande inuti, hennes kläder är av smidesguld. Hon skall föras till kungen i kläder av handarbete." - Psaltaren 45:13,14

Den himmelska staden

När vår Herre Jesus talade om Kristi framtida brud förkunnade han: "Du är ljuset i världen . En stad som ligger på en kulle kan inte döljas." (Matteus 5:14). I sitt sista budskap till de trogna medlemmarna av Kristi brud får vi en glimt av den himmelska staden. "Jag, Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ned från Gud från himlen, iordningställd som en brud, smyckad för sin man." (Uppenbarelseboken 21:2). På ett symboliskt språk beskrev Johannes senare i samma kapitel den pryddes Kristus i härlighet. "Han förde mig i anden bort till ett stort och högt berg och visade mig den stora staden, det heliga Jerusalem, som steg ned från himlen från Gud, med Guds härlighet, och hennes ljus var som en ädelsten, ja, som en jaspissten, klar som kristall." - vers 10,11

På samma sätt som guld förknippades med Kristi himmelska brud, sågs också den himmelska staden som en gudomlig institution. "Stadens murar voro byggda av jaspis, och staden var av rent guld, lik ett klart glas. Och stadsmurens grundvalar voro utsmyckade med alla slags ädelstenar. ... De tolv portarna voro tolv pärlor, och varje port var gjord av en enda pärla. Stadens stora gata var av guld, lika rent som genomskinligt glas..." (verserna 18-21). På så sätt representerar Guds stad den förhärligade

Kristus som har förberetts för att få del i herraväldet över nationerna. Den himmelska staden kommer att vara välsignelsens centrum för alla jordens familjer under administrationen av Kristi härliga framtida rike. - Första Moseboken 22:18; Apostlagärningarna 3:25

Den gamla ordningen försvinner

Vi lever nu under de sista åren av denna "nuvarande onda värld" och den fastställda tiden för vår Herres utlovade återkomst. (Galaterbrevet 1:4). Det skulle bli en speciell tid av prövning och test för dem som svarade på den himmelska kallelsen i Kristus Jesus. I Malakias profetiska ord läser vi: "Vem kan stå ut på dagen för hans ankomst? Och vem kan stå ut när han kommer? Ty han är som en raffineringeld och som en stark tvål som bleker kläder: Och han skall sätta sig såsom en raffinör och en silverrenare, och han skall rena Levis söner och göra dem rena såsom guld och silver, så att de kunna frambära ett rättfärdigt offer åt Herren." - Malaki 3:2,3

Vi ser att världens gamla samhällsordning, som har upprättats på grundval av själviskhet och stolthet, håller på att försvinna som en förberedelse för Kristi kommande rike. Som bevis för denna omvälvning bland nationerna återgav Lukas Jesu ord: "Det skall ske tecken i solen och månen och stjärnorna, och på

jorden skall det bli nöd och oro bland folken, och havet och vågorna skall brusa, och människornas hjärtan skall svika dem av fruktan och för att de skall se efter det som skall komma på jorden, ty himmelens makter skall skakas. Och då skall de få se Människosonen komma i ett moln med kraft och stor härlighet." - Lukas 21:25-27

Runt omkring oss i dag ser vi den profeterade "nationernas nöd, med förvirring" och utan någon uppenbar lösning eller utväg. Själviskhet, hat, stolthet och aggressionsanda har lett till att grymma och mäktiga tyrannier har skapats. Synd, korruption och orättvisa har säkerligen fört med sig sina fruktansvärda konsekvenser. Människan har nu vapnen för att förgöra sig själv flera gånger om. Men Guds underbara löften försäkrar oss om att den mänskliga familjen inte kommer att tillåtas att förgöra sig själv. Skriften lär oss att människans själviskhet i slutändan skulle leda till självförstörelse om den inte hölls tillbaka av gudomlig kraft och ingripande. Jesus talade om denna fruktansvärda tid och den stora nöd som världen nu rör sig mot. Han sade: "Om dessa dagar inte förkortades, skulle inget kött ha blivit räddat; men på grund av de utvalda kommer dessa dagar att förkortas." (Matteus 24:22). Kristus och hans kyrka, i rikets makt och härlighet, kommer att ingripa vid rätt tidpunkt och sedan påbörja arbetet

med att välsigna och återställa mänskligheten tillbaka till Gud.

Den stönande skapelsen

Den stackars stönande mänskliga skapelsen kommer att räddas från sin egen själviska och stolta galenskap. Alla nationella och internationella problem kommer att lösas under Kristi rikes administration. Vi är lovade att all orättfärdighet då kommer att tas bort från jorden, "Och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon, och det skall inte mer finnas någon död, inte heller sorg eller gråt, inte heller skall det mer finnas någon smärta; ty de förra sakerna är förbi. Och han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt. Och han sade till mig: "Skriv, ty dessa ord är sanna och trogna." - Uppenbarelseboken 21:4,5

Den tid vi nu lever i är kulmen på nästan tvåtusen år under vilka Jesu trogna efterföljare har accepterat den himmelska kallelsens inbjudan. Därför är vi nära tiden för "lammets bröllop". Vi läser: "Låt oss glädjas och jubla och ge honom ära, ty Lammets bröllop är inne, och hans hustru har gjort sig redo. Och åt henne gavs det att hon skulle klä sig i fint linne, rent och vitt, ty det fina linnet är helgonens rättfärdighet. Och han säger till mig: ... Detta är Guds sanna ord." - Uppenbarelseboken 19:7-9

Ett test av tron

Den här tidsålderns slutperiod är en tid av särskilda prövningar för Herrens folk, och tron hos varje medlem av Kristus förädlas, renas och prövas. Johannes nedtecknade dessa profetiska ord om denna tid: "Hans vredes stora dag har kommit, och vem skall då kunna stå emot?" (Uppenbarelseboken 6:17). Vi är nu vittnen till det snabbt annalkande sammanbrottet för alla nuvarande institutioner på jorden.

Jesus sade: "Men när ni ser detta ske, då vet ni att Guds rike är nära. Sannerligen säger jag er: Den här generationen kommer sannerligen inte att förgås förrän allt detta har hänt. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgås. Tag eder i akt, så att icke edra hjärtan tyngas ned av festande, dryckenskap och livets bekymmer, och den dagen skall plötsligt komma över eder såsom en fälla. Ty den skall komma över alla dem som lever på hela jorden. Var därför alltid på er vakt och be att ni skall kunna undkomma allt det som skall ske och att ni skall kunna stå inför Människosonen." - Lukas 21:31-36

Tro och gärningar

Det har alltid varit sant att de som har accepterat den himmelska kallelsen till gemensamt arvsskap

Augusti 2025 43

med Kristus kommer att bli grundligt prövade. Var och en måste stå fast i tron på Guds heliga ord. "Var på din vakt; stå fast i tron; var modig; var stark." (1 Korintierbrevet 16:13). Om den rätta graden av tro utvecklas i oss, kommer den säkert att visa sig genom att bära frukt. De som kanske bara har ett visst mått av tro har ännu inte gjort framsteg genom att göra den till en levande tro. Aposteln Jakob frågar därför: "Vad hjälper det, kära bröder och systrar, om ni säger att ni har tro men inte visar det genom era handlingar? Kan den sortens tro rädda någon? ... Så du förstår, tro i sig själv är inte tillräckligt. Om den inte leder till goda handlingar är den död och värdelös. Ja, en människa kan säga: "Du har tro, jag har handlingar. Visa mig din tro utan handlingar, så skall jag visa dig min tro genom mina handlingar." - Jakob 2:14,17,18

Vår tro och hela vårt väsen som individer provas särskilt nu, och vi uppmanas därför av vår Herre: "Var trogna intill döden." (Uppenbarelsesboken 2:10). Trohet intill döden för varje medlem av Kristi blivande brud innebär ett arv med honom i härligheten och det underbara löftet att tillsammans med honom välsigna alla familjer på jorden. Detta är den största gåva vi någonsin kan förvänta oss att få och är värd att sträva efter att uppnå och att förbereda oss för. Vår Herre ber om vår trofasthet. Han vill rena oss från

allt som har karaktären av slagg, inklusive egenvilja och alla köttets gärningar. - Galaterna 5:19-21; 1 Korinthisarna 5:7,8; 2 Timoteus 2:21

Även om gärningar är viktiga, bör de alltid vara en återspeglning av den kristnes rätta trosgrund. Den vars liv inte är i full harmoni med tron vanäras denna tro, och den sortens tro är död. Jakob skrev: "Kommer ni inte ihåg att vår förfader Abraham genom sina handlingar visade att han stod i rätt förhållande till Gud när han offrade sin son Isak på altaret? Du förstår, hans tro och hans handlingar arbetade tillsammans. Hans handlingar gjorde hans tro fullständig. Och så skedde det precis som Skriften säger: Abraham trodde på Gud, och Gud räknade honom som rättfärdig på grund av hans tro. Han kallades till och med Guds vän. Så du förstår, vi visar att vi är rättfärdiga mot Gud genom det vi gör, inte bara genom tro. Rahab, den prostituerade, är ett annat exempel. Hon visade att hon hade rätt mot Gud genom sina handlingar när hon gömde budbärarna och skickade iväg dem i säkerhet på en annan väg. På samma sätt som kroppen är död utan andedräkt, så är också tron död utan goda gärningar." - Jakob 2:21-26

Om Abraham och andra troshjältar bara hade diskuterat sin tro med varandra skulle de aldrig ha varit troshjältar och inte heller ha fått ett gott betyg genom tron. Skriften avslöjar att de vandrade i tro

Augusti 2025 45

och att deras gärningar var i harmoni med deras tro. På så sätt blev deras tro fullkomlig genom deras gärningar. Vår tro måste också vara levande, aktiv och verka i oss genom kärlek. - Galaterna 5:6; Efesierna 6:23

Kärlekens kännetecken

Utvecklingen av kärleksattributet måste också betonas, även om det inte ersätter andra viktiga faktorer i livet för dem som har accepterat den himmelska kallelsen. Kärleken kan t.ex. inte ersätta läran, men den vägleder oss i hur läran skall användas på rätt sätt. Kärleken kan inte ersätta tro eller aktivitet i Herrens namn, men den är det enda motivet för tro och för tjänst som är godtagbart för Gud.

Samtidigt som vi står fast i en ande, med ett sinne och samarbetar med andra av samma dyrbara tro, ska vi älska varandra "med ett rent hjärta i brinnande kärlek". (1 Petrusbrevet 1:22). Vi skall uppmuntra varandra till "kärlek och goda gärningar" och undvika varje ord och handling som kan ge upphov till missförstånd eller strid. (Hebreerbrevet 10:24). Tro och kärlek måste gå hand i hand. Om vi står fast i tron och blir levande genom kärleken, "bevaras vi genom Guds kraft". - 1 Petrusbrevet 1:5

Många människors kärlek kan "kallna", men vår kärlek till andra, när vi står fast i tron, måste förbli glödande, även om den kan avvisas av vissa. (Matteus 24:12). Om vi blir misshandlade eller förolämpade måste vi se till att vi inte förolämpar tillbaka. När vi blir förföljda får vi aldrig ställa oss i förföljarnas led. (1 Petrusbrevet 2:21-23). Vi behöver en stark tro och ett ökande mått av helighetens kärleksfulla ande. Detta bör vara vår uppriktiga önskan och vår innerliga bön. Guds dyrbara ord är den fasta grunden för vår tro, och vår tro måste vara en tro som verkar genom kärlek. - Galaterbrevet 5:6

En uthållig tro

Vi måste stå ut under prövningarna och hålla stand medan vår älskade Herre fortsätter att förädla, rena och rensa oss, så att vi kan frambära ett välbehagligt offer till honom. Detta innebär att vi dagligen tar upp vårt kors och följer honom. (Lukas 9:23). Dessutom är det nödvändigt att "vänta på det välsignade hoppet och den store Gudens och vår Frälsares Jesu Kristi härliga framträdande, han som gav sig själv för oss för att friköpa oss från all orättfärdighet och rena oss för sig själv till ett särskilt folk, som är nitiskt till goda gärningar". (Titusbrevet 2:13,14). Den älskade renaren arbetar nådigt på oss, och vi skall villigt underkasta oss detta arbete. Vi behöver alla förädlas och renas på grund av den slagg som finns i vårt

jordiska, köttsliga kärl, i vilket vår andliga skatt finns - precis som guld som provas i elden. - 2 Korintierbrevet 4:7

Psalmisten har uttryckt: "Herre, hör min röst. Låt dina öron vara uppmärksamma på mitt rop om nåd. Om du, HERRE, förde bok över synderna, Herre, vem skulle då kunna stå ut? Men hos dig finns förlåtelse, så att vi med vördnad kan tjäna dig. Jag väntar på HERREN, hela mitt väsen väntar, och på hans ord sätter jag mitt hopp.- Psaltaren 130:2-5

Under hela vår pilgrimsfärd skulle vi aldrig kunna stå inför vår himmelske Fader utan Kristi rättfärdighets täckande mantel. "Jag skall jubla i HERREN, min själ skall vara glad i min Gud, ty han har klätt mig i frälsningens kläder, han har täckt mig med rättfärdighetens mantel, såsom en brudgum smyckar sig med prydnader och såsom en brud smyckar sig med sina juveler." - Jesaja 61:10

I sitt brev till bröderna i Rom sade aposteln Paulus att han skrev till dem "som genom att tålmodigt fortsätta med goda gärningar söker ära, heder och odödlighet". (Romarbrevet 2:7). Till församlingen i Galatien sade han: "Låt oss inte tröttna på att göra gott, ty i sinom tid skall vi skörda, om vi inte svimmar." (Galaterbrevet 6:9). Vår Herre kommer aldrig att lämna oss eller överge oss, och han önskar

kärleksfullt att vi ska likna honom och att vi ska återspegla hans avbild. (Hebreerbrevet 13:5). Det är upp till oss att modigt stå ut med hans förädling och rening.

Som det står i de föregående verserna får vi inte bli "trötta på att göra väl", och vi måste komma ihåg att vårt prov inte bara handlar om att göra väl, utan om att "tålmodigt fortsätta att göra väl". Sedan skall vi också ta på oss "Guds hela rustning", så att vi kan stå emot i denna "onda dag". - Efesierbrevet 6:13

Mer värdefullt än guld

Aposteln Petrus riktar vår uppmärksamhet mot den "utvalda" klassen, symboliserad av guld som särskilt förädlas i denna tid. När det gäller Kristus-klassen förklarar han deras speciella kallelse: "Utvalda enligt Gud Faderns förkunskap, genom Andens helgelse, till lydnad och bestänkning med Jesu Kristi blod: Nåd vare med er, och frid vare med er." - 1 Petrusbrevet 1:2

Aposteln fortsätter: "Välsignad vare vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, som enligt sin överflödande barmhärtighet har återfött oss till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, till en oförgänglig och obefläckad arvedel, som inte förgår, och som är reserverad i himlen för er, som bevaras av Guds kraft genom tron till en

frälsning som är färdig att uppenbaras i den yttersta tiden. Detta gläder er mycket, fastän ni nu för en tid, om det behövs, är i trångmål genom mångfaldiga frestelser [grekiska: prövningar]." Petrus avslutar sedan med att säga att prövningarna av vår tro är som guld som provas i elden: "Men prövningen av er tro, som är mycket dyrbarare än guld som förgås, fastän det provas i eld, skall bli till pris och ära och härlighet när Jesus Kristus framträder." - verserna 3-7

Låt detta vara vårt vittnesbörd: "Han vet vilken väg jag går, och när han prövar mig, skall jag bli som guld." - Job 23:10